

วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ขอรักของน้อง

จ. มดเม้มที่ ๒๕ ของพี่ทำให้น้องใจจด

ทุกทนต์ เพราะที่พูดต่อหน้าทั้งชุดมันไม่ดีนักดี. พี่ขอร้องแต่ที่มันลาง
 มือของพี่ก็ไปมมือของพี่หน้าของ ก็ทำให้น้องเกิดความรู้สึกว่าคงต้อง
 มีเรื่องร้ายแรงมรณจวบอย่างแม่หมอ แต่ที่รักพี่ที่ไม่ควรตกใจ
 หรือเม้มทนต์โดยแม่แต่ห้อยในมือที่ความตกลงแล้ว น้องเลี้ยงให้
 พี่ที่ไม่เห็นความข้อเสียของน้องเลย ไม่ควรคิดดุจิด: ที่น้องจะเม้ม
 เม้มมันจริงแล้ว น้องจะเล่าให้พี่ฟังทำไม มีหน้าข้างสอจ.ม
 มาที่จุดด้วย เม้มความใจของน้องเองที่ผิดไม่เห็นว่าพี่จะตกใจใน
 พี่งนี้. คิดว่าพี่คงไวใจน้องแล้ว จึงเล่าให้พี่ฟังด้วยความรู้สึกที่
 เม้มเรื่องกันเรื่องหนึ่งเท่านั้น แต่ผลที่ได้รักก็รักทำที่รัก
 ของน้องทุกคนตามเรื่องก็ทกลงอย่างและข้า: ไม่สมควร อันเม้ม
 ลังที่ทำให้น้องเศร้าใจอย่างที่สุด.

น้องจะเล่าให้พี่ฟังตามพี่ร้อง ดูตามตัว

ใจพี่:

๑-๒ แล้วว่าเมื่อเราลางภาพว่ารักน้องและถูกน้อง
 มดเม้มแล้ว เราได้มีกฎหมายว่า: ไม่มาทำน้องอีก. แต่แล้วเรา
 ทำลายสัญญา น้องจึงต้องว่า จ. มดเม้มเราจึงเม้มใจโดย
 ไปให้มด.ม. แทน และถามน้องว่าทำไมเราลมาน้องอยาก
 พมเราหรือไม่? จึงความหวังน้องไม่ได้เก็บมมามเราเลย
 ตั้งแต่ว่าเราลมาแล้ว เคยไม่อย่ามั่งก็เมื่อขมเม้มเร็ดๆอยู่เท่านั้น

พวกทะเลาะเสียงใหญ่โต. ถึงแม้ว่าฉันจะกลัวความโกรธของพี่
ตัว เพราะไม่คาดว่าเขาจะมีคนทักต้อนถึงเพียงนี้. น้องมีทอง
เราด้วยก็จะลำบาก. แต่ก็ไม่รักเขา. ผลที่สุดเมื่อถามออกว่าจะไม่
น้องก็รับมีดมา. ตาเมื่อก่อนก็ออกโดยมัว (แต่เพื่อขำคิดว่าเมื่
ป่: ตูทหน้ามันหะ:). ส่วนพี่เราห้อยใจตานั้น. ไม่ทราบว่ามัน
ความหึงอะไร. แต่ห้อยใจว่าคงทนกับสิ่งของนี้เสียเองน้อง
นอกจากนี้เมื่อเห็นน้องไม่หึง. น้องก็ไม่ยอมไปนอกเขตตัวเอง.
และพี่เรา: ดับกับน้อง. แต่ก็มีเพราะความจำใจ. พี่น้องต้องทำอะไร
มาทำเพื่อมีมการได้. เราอยู่ในที่ทุกวันนี้. และเวลานี้เราก็ไม่ยอม
ทั้งที่ขัดแล้ว. เมื่อมีตัดขาดกันเสียก็. จึงทำให้ห้อยใจอะไร
อีกเมื่อมีมาก.

ท้อใจว่าเมื่อที่ทราบแล้ว. คงจะหาสิ่งสิ่งหะ: และ
ตลอดความทั้งด้วย. พี่รัก. พี่จ๋าว่าน้องจะอดเสียสิ่งหะ:.
ถ้าน้องจะ: ผลอะไรที่เสียแล้วน้องเสีย. น้องไม่อ่านความดีของคน
สักปวงได้. เขาบอกฉันหนึ่งทีลงในหนังสือพิมพ์. เขาบอก. ในความ
ของเรื่องนั้นกล่าวถึง. "ความรักอันบริสุทธิ์จะ: ต้องไม่มีทั้ง
ทองของดั่ง. เพราะทองทั้งนั้นเป็นความที่มันแก่ตัวไม่ไว้
ความรัก. ความรักอันแท้จริงมันต้องทอดใจทิ้งสิ่งทั้งปวง
และ: ของดั่งความดีก็. พี่กับ: กันมันส่วนนี้ทุก". น้อง
อ่านเรื่องนี้มาหมดแล้ว. แต่ยังกับใจจะ: ทำทุกวันนี้. และ
ทั้งนี้ทั้งดั่งทุก: เพราะ. เวลาที่: น้องรับ: มันตัวเองได้ว่า
ไม่มีความ: ของอะไรในตัวที่: คนนี้เสีย. ฉะนั้นความรักของ

מחזורי חורבן.